

AGRUPACIÓ DE PARRÒQUIES d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent

SUPLEMENT PARROQUIAL

20 de juliol del 2025

Nº 2048

Déu és amor, nosaltres
som amor, egoisme i por.
Però també som esperança.
L'esperança seria
la darrera paraula.
L'esperança.
A vegades contra tota
esperança. Pere Casaldàliga

PREGÀRIA Lc 10, 38-42

Marta l'acollí. Maria ha escollit la millor part.

Senyor,
tu coneixes el cor de cadascú:
tu saps com ens costa d'aturar
la roda atafegada de la nostra vida
i asseure'ns una estona als teus peus
per escoltar la teva Paraula.

Dona'ns la decisió de parar-nos.
Dona'ns la força que ens cal
per afrontar el silenci, sense por,
i poder baixar al fons del nostre cor,
fins a descobrir-hi la teva presència,
que espera, pacientment, trobar
el nostre esguard i la nostra paraula.

Envia sobre nosaltres el teu Esperit.
Que ell ens condueixi de la mà
al més pregon de nosaltres mateixos,
on tu ens esperes per parlar-nos al cor.

AMB L'ESTIU TINGUEM CURA DE L'ESPERIT

La manera de viure, avui, comporta un cert desequilibri en la distribució del temps que dediquem a les diferents dimensions de la nostra vida, i normalment en surt perjudicat el temps que dediquem a la relació entre les persones, fins i tot amb les més properes com són la parella, els fills, els amics, en benefici del temps que dediquem a l'activitat que se'ns menja. Quan diem activitat ho podem dir de tot el que fem, sigui en el camp laboral, sigui en el camp del servei als altres, fins i tot voluntari i gratuït. Les conseqüències les vivim i les patim cada dia: estrès, cansament, neguit, nerviosisme, fets que no ens afecten només a nosaltres sinó que repercuteixen negativament en el nostre entorn.

No podem viure sense les ocupacions i preocupacions, i avui hem de dir, veient la realitat, que és important de tenir-ne i que de vegades no tot el que duem entre mans es tria ni es desitja. Entremig del dia a dia té una importància cabdal la dimensió del servei als altres, per raó del paper en la família, en les ocupacions, en el treball o en motius altruistes, veïnals i de solidaritat. Sort de l'esperit per la vida, sempre. Però no podem oblidar la importància que té la relació amb els altres, i el temps que dediquem a acollir, a compartir, a escoltar, de cara a una vida més serena, més humana, més feliç, la nostra i la dels qui ens envolten. Això és imprescindible i impagable.

El desitjable és que cadascú, sigui quina sigui la seva situació, pugui trobar l'equilibri entre l'activitat i les relacions interpersonals. Que l'activitat no ens neguitegi, ni ens alieni, ni ens faci sentir sols, i que les relacions interpersonals no ens facin viure en un món ideal, com en una bombolla de vidre, obviat la realitat.

Aquest tema està relacionat amb el tema de l'acolliment, que suposa tenir obertes les portes del cor, sentir-nos a prop els uns dels altres i reconeguts com a persones, sense condicions ni requisits previs. Els qui viuen una experiència enriquidora d'acolliment i de compartició, ja no en poden prescindir. No es valora tant el que es pot menjar o beure en una bona taula, això es pot pagar en un restaurant, com l'amistat, la bona relació, la sintonia enriquidora, tot el que podem compartir...

Aquesta obertura, sintonia i acolliment hauria de ser avui un capteniment dels cristians, personalment i de les nostres comunitats parroquials, amb els seus grups i serveis, i que podria prendre formes diferents i complementàries, i sempre maldar perquè siguin fraternals.

De l'hospitalitat o acolliment ens en parla la lectura del Gènesi, que ens presenta Abraham acollint tres personatges

misteriosos, aturats davant la seva tenda, vora l'alzina de Mambré. Sembla que la intenció del text sigui fer veure que acollint aquells homes, Abraham acollia Déu mateix. En un sol acte s'unia inseparablement la humanitat i la espiritualitat.

I també el text de Lluc 10,38-42 ens parla d'un episodi d'acolliment. Tot fa pensar que no era ni la primera ni la darrera vegada que Jesús era acollit a casa d'aquells amics. Però en aquesta ocasió es produeix un incident, entre les dues germanes, que dona peu a Jesús d'intervenir per aclarir, puntualitzant: *"Maria, asseguda als peus de Jesús, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atrafegada per obsequiar-lo"*. Marta es queixa. I Jesús, afectuosament, li diu: *"Marta, Marta, esta preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària"*. No és un retret ni un menyspreu al servei que Marta està fent, és fer-li veure que s'està perdent *"la part millor"*.

En aquest cas, seure als peus del mestre i escoltar-lo ve a definir l'actitud del deixeble (el paper de la dona era només el de servir). I Jesús recorda que és essencial per a tothom. Quan falta aquesta *"part millor"*, l'activitat pot degenerar en activisme, que a la curta neguiteja i a la llarga resseca, crema i fa perdre el sentit de moltes coses, perquè li falta l'alè, l'ànima, que no és altra cosa que l'experiència de la comunicació enriquidora que unifica, omple i asserena.

D'aquí la importància de tenir cura de la vessant gratificant d'una espiritualitat, expressiva en la pregària, la meditació, la contemplació. Però també, ressò de la vida, marcada pels anhels, neguits i ocupacions i, ensenyats, per a millor encaminar-la. Qui ho ha experimentat, ho viu i ho practica, ho sent i sap que impregna i dona sentit a la vida personal i relacional i a totes les activitats i serveis que la vida li presenta o reclama. D'aquesta manera

Amb l'estiu donem sentit al que vivim, fem i compartim. Tinguem cura de l'espiritualitat evangèlica, que és contemplativa i proactiva, pregonament humana i compromesa.

► CAPELLA DE SANTA MAGDALENA DEL PONT

Amb motiu de la festa de Santa Magdalena, el dimarts, 22 de juliol, s'hi celebrarà la MISSA, a les 8 h, bo i pregant especialment pels difunts del barri, i seguidament, res del Rosari.

Que Maria Magdalena, que va servir el Senyor, i va ser la primera testimoni del Ressuscitat, ens esperoni a servir els altres, amb amor i generositat, i a tenir un expressiu testimoni que Ell ens acompanya onsevulla que siguem.

► UNES BENAURANCES DE SEMPRE

- Feliços els qui escolten els altres amb amorosa concentració i guarden un respectuós silenci del que se'ls ha comunicat; perquè Déu els fa confiança.
- Feliços els que acompanyen els germans deixant que caminin al seu propi ritme; perquè Déu els fa el do de l'oportunitat en les seves paraules.
- Feliços els que expandeixen pau amb la seva presència; perquè els germans reben el do de la serenitat al seu costat.
- Feliços els que en la dissort aliena estan disposats sempre a donar la mà; perquè, ells, estan bé amb la seva consciència.
- Feliços els que no desitgen res; perquè troben la pobresa del ser que els reconforta.
- Feliços els que saben esperar que arribi el moment del seu alliberament intern treballant sense defallir; perquè poden comprendre els processos transformatius dels altres.
- Feliços els que estan disposats a entomar les dificultats de la vida; perquè el Pare fa camí amb ells.
- Feliços els que donen i es donen gratuïtament; perquè arriben a ser allò que Déu espera d'ells.
- Feliç tu, si vius en la quotidianitat de l'aquí i ara des de l'amor; perquè fas camí vers Déu.

► L'HOSPITALITAT DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES

Després de la 58ª Peregrinació de l'esperança a Lourdes, els Amics de l'Hospitalitat faran una trobada-berenar de germanor, el proper dimarts, 22 de juliol, a les 18 h, i als paratges de les Fonts de la Deu.

► RESIDÈNCIA DE SANT JAUME D'OLOT

Divendres, 25, festa de SANT JAUME, a les 11 h, MISSA amb motiu de la festa patronal de la Residència Sant Jaume (Antic Hospital Sant Jaume).

Encomanarem en la pregària els residents, els professionals, els familiars i, ens recordarem de la gent gran i, especialment, dels malalts. Que no falti a ningú la tendresa i l'acompanyament que abonen la qualitat de vida. I que el record i la veneració de Sant Jaume apòstol ens ajudi a envigorir la nostra fe esperançada seguint els camins de l'Evangeli de Jesús.

► HAN MORT I HEM PREGAT PER

Joana Perramon Soler, als 62 anys
Rosalía Arjona Aguilera, als 93 anys
Antoni Puig Guix, als 94 anys
Teresa Sánchez Ayguavives, als 59 anys
Marta Vila Prunell, als 45 anys
Pere Falgarona Bosch, als 80 anys
Fe Abadías Espornín, als 93 anys

*Doneu -los,
Senyor, el
repòs etern !*

- **BASÍLICA de SANT ESTEVE:** per les imatges a la façana.
CaixaBank ES76 2100 0008 2102 0006 9398
BancSabadell ES15 0081 0086 0900 0245 1848
- **SANTUARI de la Mare de Déu del TURA:** per la rosassa
BancSabadell ES76 00817025 5100 0108 4369
Col·laborem-hi. Moltes gràcies.